

ÎNCHEIERE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Dița Iurii,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dița Iurii împotriva lui Strețul Vitali și Strețul Svetlana cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Strețul Vitali și Strețul Svetlana, casată hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 09 iunie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii

c o n s t a t ă

La 06 martie 2015 Dița Iurie a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Strețul Vitali și Strețul Svetlana privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în baza contractului de împrumut cu ipotecă din 10 iunie 2011, încheiat între Dița Iuri cu Strețul Vitali și Strețul Svetlana, a împrumutat lui Strețul Vitali și Strețul Svetlana suma de 21 490 euro, care potrivit cursului BNM la data semnării contractului constituia suma de 358 171,68 lei, cu restituirea împrumutului acordat până la 10 iunie 2012. Drept asigurare a rambursării în termen a împrumutului acordat lui Strețul Vitali și Strețul Svetlana au ipotecat bunul imobil, în cazul neîndeplinirii obligațiilor contractuale privind restituirea împrumutului.

Conform prevederilor contractului menționat, debitorii urmau să restituie până la 10 iunie 2012 suma împrumutului, însă până la momentul actual a fost restituită suma de 7 126,8 dolari SUA ce constituia suma de 5358,5 euro, restanța sumei împrumutate constituind suma de 16 131,5 euro.

Susține că la 05 septembrie 2013 a expediat în adresa debitorilor ipotecari Strețul Vitali și Strețul Svetlana mai multe notificări cu aviz de recepție prin care, acestora li s-a solicitat achitarea datoriei în mărime de 16 131,5 euro până la data de 20 septembrie 2013, comunicându-le că în caz contrar urmează să elibereze bunul

imobil ipotecat cu transmiterea dreptului de posesie creditorului cu ulterioara lui vânzare în scopul stingerii împrumutului.

Cere reclamantul transmiterea în posesiune a bunului imobil ipotecat, ce aparține cu drept de proprietate lui Strețul Vitali și Strețul Svetlana, situat în extravilanul s. Varnița r. Anenii Noi, care include lotul pomicol cu suprafața de 0,0592 ha., nr. cadastral 0502111057 și căsuța de vacanță amplasată pe acest lot, cu suprafața de 73,8 m.p., evaluat la data de 31 mai 2011 la prețul 365 300 lei, pentru a fi vândut și stingerea împrumutului de 16 131,5 euro sau echivalentul în valută națională, conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a RM la data executării hotărârii și evacuarea silită a lui Strețul Vitali și Strețul Svetlana cu toți membrii familiei din imobilul menționat.

Prin hotărârea judecătoreiei Anenii Noi din 09 iunie 2015 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Diuța Iuri către Strețul Vitali și Strețul Svetlana, a fost transmis silit în posesiunea lui Diuța Iuri, bunul imobil gajat, ce aparține cu drept de proprietate lui Strețul Vitali și Strețul Svetlana, situat în extravilanul, s. Varnița r. Anenii Noi, constituit din lotul pomicol, cu suprafața de 0,0592 ha., nr. cadastral 0502111057 și căsuța de vacanță, amplasată pe acest lot, cu suprafața de 73,8 m.p., în contul stingerii datoriei de 16 131,5 euro, sau echivalentul în valută națională conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a Republicii Moldova la data executării hotărârii, a fost încasat de la Strețul Vitali și Strețul Svetlana în contul lui Diuța Iurii taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, în sumă de 10191,88 lei.

În rest, cerințele reclamantului au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, a fost admis apelul declarat de Strețul Vitali și Strețul Svetlana, casată hotărârea Judecătoreiei Anenii Noi din 09 iunie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

La 30 noiembrie 2016 Diuța Iurii a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la adoptarea deciziei a interpretat eronat normele de drept material, manifestată prin neaplicarea legii și a apreciat arbitrar probele prezentate.

Consideră că instanța de apel eronat a concluzionat că el, ca creditor ipotecar, a încălcat procedura de executare a dreptului de ipotecă, adică nu a respectat prevederile Legii cu privire la ipotecă nr. 142-XVI din 26 iunie 2008, care prevede expres că termenul din notificare sau preaviz, la expirarea căruia creditorul ipotecar va executa dreptul de ipotecă nu trebuie să fie mai mic de 20 de zile calendaristice.

Or, art. 31 al Legii cu privire la ipotecă nr. 142-XVI din 26 iunie 2008 expres prevede că termenul de 20 de zile începe să curgă din momentul înregistrării preavizului la oficiul cadastral și nu din momentul recepționării notificării.

În conformitate cu art. 31 alin. (3) lit. d) al Legii cu privire la ipotecă nr. 142-XVI din 26 iunie 2008, termenul de transmitere a bunului imobil este nu mai mic de 20 de zile începând cu data înregistrării preavizului.

Indică recurentul că în adresa creditorilor ipotecari la 05 septembrie 2013 a expedit notificări cu aviz de recepție, prin care le-a solicitat achitarea datoriei în mărime de 16 131,5 euro, pînă la 20 septembrie 2013, comunicându-le că în caz contrar ultimii urmează să elibereze bunul imobil ipotecat, cu transmiterea dreptului de posesie creditorului, cu ulterioara lui vânzare în scopul stingerii împrumutului.

Strețul Vitali și Strețul Svetlana s-au eschivat însă cu rea-credință de recepționarea notificării.

Mai mult ca atât, la 27 iulie 2014 executorul judecătoresc a întocmit procesul verbal prin care a indicat că debitorii ipotecari Strețul Vitali și Strețul Svetlana au refuzat cu rea credință să recepționeze notificarea.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Diuța Iurii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod

direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe cînd în recursul declarat de Diuța Iurii asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Diuța Iurii ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Diuța Iurii se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valentina Clevadi

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat